

הולנוע

סרטים

רגטיים

מהי אמריקה? לשאלה הזאת יש תשובות כמיספר המשיבים. זאת ארץ כל ההודים דמגיות וזהו גילוינום אליים. זה המקום שבו אפשר למצוא הכל. לקנות את הכל (התייר רים הישראליים ימהרו להעיד על כך) ולמר כור הכל. זה המקום שבו חיי אדם אינם שווים יותר מקליפת השום, ושבו זכויות האדם ופרטיותו הם הערך המקדש ביותר, זו ממלכת הבורות האינטלקטואלית והמדרי נה בעלת מיספר מוסדות לימוד גבוה הגי דול בעולם, ועוד ועוד. הגדרות אינן חסי רות, חלקן נכונות, חלקן מעוותות. אבל כולן מושמעות בביטחון גמור, כי הרי אין איש שאינו יודע מהי אמריקה. יש מי שביקר שם שבועיים, ולכן הוא יודע, ויש מי שחי שם כל חייו, ויש מי שראה אותם ברסטים, וכולם חושבים את עצמם מומחים באותה מידה.

גם למקורות המוסמכים אין תשובה אחידה יותר. אמריקה של פוקנר אינה דור מה לזו של ג'ון או'הרה, וזו של סטיינבק שונה מזו של אפדייק. זאת יבשת גדולה, מורכבת ומגוונת, ונדמה כאילו אין אפי שרות לסכם אותה במישפט אחד. בספר אחד או ביצירה אחת.

מידוש פורמן (ממושקף) משחזר את תחילת המאה במנהטן (על המבנית — הצלם מירוסלאב אונדריצ'ק) מי אומר שמהגרים מבינים פחות?

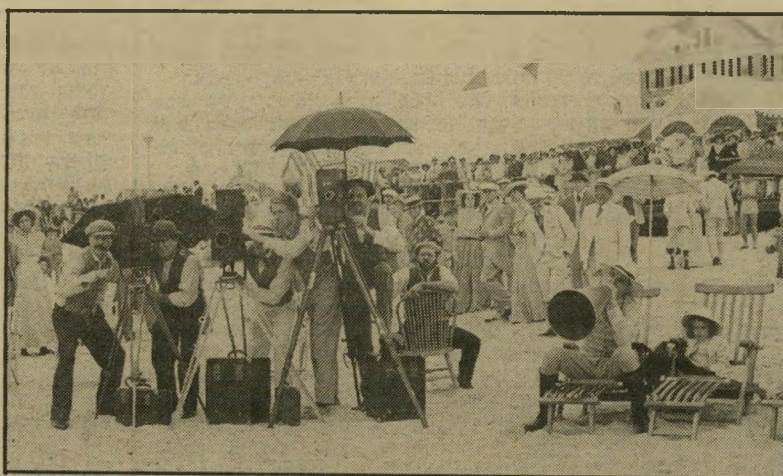

התמצרות ומצור ככניון המזוואון הלאומי ממלכת הבורות האינטלקטואלית

טבח של נקמה במכביה האש המתנדבים גיהנום אליים

הדמויות היו משורטטות בצורה מושלמת כל-כך, שהן ממש קרמו עור וגידים מול העיניים, וכאילו ביקשו להיות יותר מאו תיות כתובות. הבעיה היתה שאיש לא ידע כיצד הופכים ספר כזה לסרט. יש בו דמויות רבות כל-כך, ופרטים חשובים כל-כך קשורים בכל אחת מהן, עד אשר אף סרט

מכונות הסרטה מתחילת המאה בסרטו של פורמן — "רגטיים" הוליווד בתוך הוליווד

כיבים יש חיים משל עצמו, בעולם שלו, ואין שום סיבה שיפגוש את האחרים. אולם הספר מתאר כיצד כל אחד מהם מצטלב בסופו של דבר עם האחרים, ובהתרחשות דרמאטית אחת נקלעים כולם יחדיו, כדי שאחר-כך תיפרד החבילה שוב, וכל אחד יפנה לכיוון אחר. שמו של הספר המופלא הזה הוא רגטיים. הוא נכתב על-ידי סופר יהודי-אמריקאי ב שם אדגר לורנס דוקטורוב, והיה לרב-מכר בארצות-הברית לפני כשבע שנים. לכתוב מחדש. מאז הופיע הספר, היו הכל סבורים שמן הראוי לעשות ממנו סרט.

השחיתות, גסות-הרוח, הגיוענות, הם חלק בלתי ניפרד מאמריקה? וגם המליונרים הם מתחילים להתנוון כמו האצולה האירי פית שייכים לתמונה, והאידיאליסטים הם מגפנים בחומרי-גפץ למען הצדק, ונערות המקלה המכורות לווהר האופף אותן — כולם שייכים לתמונה. אמנם כל הרשימה הזאת נראית מספיקה לתריסר סופרים, שיכתבו שני תריסרי רוי מנים. אבל יש ספר אחד שבו נמצא הכל. ספר, התפור במזמירות רבה, כדי שלכל אחד מן המרכיבים השונים יהיה מי שקל שוחה. תחילה נדמה שלכל אחד מן המרי

מי זאת אמריקה? האם המישפחה הבורגנית בעיריהשדה, המקדשת בשמר נות על האוכל לפני כל ארוחה, היא היא אמריקה? או אולי הכושים הזועמים הערי מדים על זכויותיהם? ושמה המהגרים הי מגיעים מחוסרי-כל מן הארץ הישנה ופורי צים לעצמם דרך בעולם זר להם? ואולי

שחקנית מרי סטינברגן הפלדה החזקה

שחקנית אייזבת מקגאברן נערות המקלה